

Genel İyi Oluş Ölçeği Kısa Formu'nun Türkçeye Uyarlama Çalışması*

The Adaptation of General Well-Being Scale Short Form into Turkish

Hatice ODACI¹, Feridun KAYA², Özge KINIK³

¹ Prof. Dr., Psikoloji Bölümü, Edebiyat Fakültesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye, hatodaci@hotmail.com, (<https://orcid.org/0000-0002-2080-6269>)

²Sorumlu Yazar, Dr. Öğr. Üyesi, Psikoloji Bölümü, Edebiyat Fakültesi, Atatürk Üniversitesi, Türkiye, feridunkaya25@gmail.com, (<https://orcid.org/0000-0001-9549-6691>)

³Dr. Psikolojik Danışman, Söğütli İlkokulu, Türkiye, another-oz@hotmail.com, (<https://orcid.org/0000-0001-9293-2363>)

Geliş Tarihi: 15.12.2020

Kabul Tarihi: 26.11.2021

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, Genel İyi Oluş Ölçeği Kısa Formu'nun (GİÖÖKF) Türkçeye uyarlanmasıdır. Araştırmanın çalışma grubunu 2017-2018 öğretim yılında Trabzon Üniversitesi'nde öğrenim gören 306'sı (%65.4) kadın, 162'si ise (%34.6) erkek toplam 468 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada Kişisel Bilgi Formu, Yaşam Doyumu Ölçeği, GİÖÖKF, Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeği ve İhtiyaç Doyum Ölçeği veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Elde edilen veriler üzerinde doğrulayıcı faktör analizi, korelasyon analizi ve bağımsız örneklem için t testi analizleri yapılmıştır. Faktör analizi sonucunda ölçeğin tek faktörlü yapısı doğrulanmıştır. GİÖÖKF'nin ölçüt bağımlı geçerliğinin tespiti kapsamında, üniversite öğrencilerinin genel iyi oluş düzeyleri ile pozitif duygu durumları, yaşam doyumları ve ihtiyaç doyumları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulgulanırken negatif duygu durumları ile negatif yönde anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir. Ölçeğin güvenilirlik çalışmaları sonucunda, ölçeğin iç tutarlık katsayısı ve yapı güvenirliliği .84, iki yarı test korelasyonu ise .77 olarak bulgulanmıştır. Sonuç olarak GİÖÖKF'nin üniversite öğrencilerinin genel iyi oluşlarını ölçmede kullanılabilir ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Genel iyi oluş, geçerlik, güvenilirlik.

ABSTRACT

The aim of present study is to adapt the GWSSF into Turkish. The study group of the research consisted of 468 students, 306 (65.4%) females and 162 (34.6%) males, studying at Trabzon University in 2017-2018 academic year. In the study, Personal Information Form, GWSSF, Life Satisfaction Scale, Positive and Negative Affect Scale and Needs Satisfaction Scale were used as data collection tools. The obtained data were evaluated with confirmatory factor analysis, correlation analysis and t test for independent samples. Factor analysis results confirmed that the scale has a single factor structure. Within the scope of determining the criterion-related validity of the GWSSF, a positive significant correlation was found between the general well-being levels of university students, life satisfaction, positive emotions and need satisfaction, while a negative correlation was found with negative emotions. Within the scope of the reliability studies of the scale, Cronbach's alpha reliability coefficient for the whole scale was found to be .84. The composite reliability of the scale was calculated as .84. Two half test correlation was found to be

* Bu çalışma 24-27 Ekim 2019 tarihleri arasında Antalya/Türkiye'de gerçekleştirilen 21. Uluslararası Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi'nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

.77. In the light of the findings, it can be said that the GWSSF is a valid and reliable measurement tool that can be used to measure the general well-being of Turkish university students.

Keywords: General well-being, validity, reliability.

GİRİŞ

Düşünürler çok eski zamanlardan beri, birey için neyin iyi bir hayat sağladığını sorgulamışlardır. Bunlardan Konfüçyüs idealinde, bir insanın başkalarına ve topluma karşı sorumluluklarının iyi yaşamı tanımlamada kullanılan özelliklerin başında olduğu görülmüştür. Diğer taraftan Aristoteles idealinde ise mutluluğun, insan potansiyelinin tüm yelpazesini karşılayan erdemli eylemlerden oluştuğu bildirilmiştir (Diener & Tov, 2012). Hedonist düşünce tarzında ise bedensel hazlarla birlikte zihinsel ve ruhsal hazların da iyi oluşu arttırdığı vurgulanmaktadır. Daha sonra faydacı filozoflar bu geleneği takip etmiş ve iyi toplumu insanların çoğunluğu için en fazla mutluluğu sağlayan toplum olarak tanımlamışlardır (Compton & Hoffman, 2013; Diener & Tov, 2012). Alanyazında uzun yıllar çalışmalara konu olan mutluluğun farklı şekillerde ifade edildiği gözlenmektedir. Bunlar; iyi oluş, hedonik iyi oluş, psikolojik iyi oluş, yaşam kalitesi, öznel iyi oluş, duygusal iyi oluş, deneyimlenen iyi oluş, anımsanan iyi oluş, değerlendirici iyi oluş, eudaimonik iyi oluş, mutluluk şeklinde sıralanan ifadelerdir (Diener, Lucas & Oishi, 2018). Bu kavramlardan iyi oluş, kişinin değerli eylemlerde bulunma ve değerli olma haline ulaşma yeteneği olarak tanımlanmaktadır (Sen, 1993). Bir diğer tanımda ise iyi oluş, iyi olmanın öznel boyutlarına sosyal, sağlık ve maddi durumları da dâhil edilerek bireylerin yaşamda ne kadar iyi olduklarını belirten genel bir terim olduğu ifade edilmiştir (Diener vd., 2018).

İyi oluşun önemi son yirmi yılda giderek artmış ve bu zaman zarfında, iyi oluşu değerlendirmek için birtakım yeni psikometrik araçlar geliştirilmiştir (Longo, Coyne ve Joseph, 2018). Bu amaçla Linton, Dieppe ve Medina Lara (2016) bin dokuz yüz doksan üç sonrasında genel kullanım için tasarlanmış iyi oluş değerlendirmelerini içeren doksan dokuz ölçme aracını inceleyerek sistematik bir derleme sunmuşlardır. Çalışmada ölçme araçlarının farklı teorik arka planları nasıl yansıttığını, araçlar arasındaki benzerlik ve farklılıkları çevreleyen eksikliklere dikkat çekilmiştir. Alanyazında ise sıklıkla genel iyi oluş faktörü olarak öznel iyi oluş ve psikolojik iyi oluş kavramlarının kullanıldığı görülmektedir. Daha genel olarak, bu iki kavramın sırasıyla pozitif duygu (hedoina) ve pozitif işlevsellik (eudaimonia) veya zevk ve kişisel tatmin olarak ele alındığı görülmüştür.

Alanyazında iyi oluşun pozitif duygu ve pozitif işlevsellik faktörlerinin genellikle farklı kavramlar olarak modellendiği ancak son zamanlarda yapılan bazı çalışmalar olumlu duygu ve olumlu işleyiş unsurlarının tek bir genel faktörle yeterince açıklandığını göstermiştir. Bu amaçla yola çıkan araştırmacılar tek bir genel iyi oluş faktörünün yeterliliğini, yüksek dereceli ve çift faktörlü modeller kullanarak test etmeye başlamış ve olumlu sonuçlar ortaya elde etmişlerdir (Longo, Coyne & Joseph, 2017). Örneğin, Huppert ve So (2013) iki faktöre yüklenen on maddeli iyi oluş modelini önermiştir. Benzer olarak diğer çalışmalarda da öznel iyi oluş faktörü ile psikolojik iyi oluş faktörünün yüksek düzeyde ilişkili oldukları tespit edilmiştir (Keyes, Shmotkin & Ryff, 2002; Linley, Maltby, Wood, Osborne & Hurling, 2009). Bununla birlikte yakın tarihli bir çalışmada, olumlu duyguların ve olumlu işlevsellik faktörlerinin yüksek düzeyde korelasyon gösterdiği ve genel bir faktör dahil edildikten sonra, iki spesifik faktörün daha düşük değerler gösterdiği diğer bir ifade ile tek faktörlü bir yapının desteklendiği vurgulanmıştır (Longo, Coyne, Joseph & Gustavsson, 2016). Ayrıca bir diğer çalışmada da olumlu duygular ve olumlu işleyiş unsurlarının genel iyi oluş faktörünün alt boyutları olduğu vurgulanmıştır (Coffey, Wray Lake, Mashek & Branand, 2016).

Araştırmacıların (Diener vd., 2010; Huppert & So, 2013; Keyes, 2002; Ryan, Huta & Deci, 2008; Seligman, 2011; Waterman vd., 2010) geliştirdiği ölçekler Longo ve diğerleri (2017) tarafından incelenmiştir. Araştırmacılar iyi oluş anlayışındaki farklılıkları ve benzerliklerin incelenmesi sonucunda bu ölçüm araçlarının her birinin çok boyutlu bir iyi oluş yapısını vurguladıklarını dile getirmişlerdir. Sonuç olarak alanyazında on dört farklı ve yinelenen yapı belirlemişlerdir (mutluluk, sakinlik, canlılık, iyimserlik, bağlanma, öz-farkındalık, öz-kabul, öz-saygı, yeterlik, gelişmişlik, amaçlılık, önemlilik, uyumluluk ve ilişkili olma). Mevcut hiçbir araç on dördü yapının tümünü değerlendirmedeğinden ve her biri yalnızca iyi oluşun kısmi bir değerlendirmesini sunduğunu göz önünde bulundurarak Longo ve diğerleri (2017) çok boyutlu bir ölçme aracı olan yeni Genel İyi Oluş Ölçeği'ni geliştirmişlerdir.

Genel İyi Oluş Ölçeği (GİÖÖ), altmış beş madde ile on dört farklı yapıyı değerlendiren tek bir genel faktör olarak ortaya çıkmıştır. Genel İyi Oluş Ölçeği, araştırmacılara on dört ölçekten herbirini ayrı ayrı ve genel iyi oluş için genel bir değerlendirme puanı sunduğu için ve kapsamlı olduğundan iyi oluş alanyazınına katkılar sağlamıştır. Ancak ölçekte bulunan altmış beş madde ölçeğin uzun olmasına neden olmuştur. Bu bağlamda sadece genel iyi oluşu incelemek isteyen araştırmacıların daha az maddeli bir ölçek arayışı içinde olacakları göz önüne alınarak bireylerin genel iyi oluşunu ölçen iyi oluş ölçeğinin on dört maddelik kısa bir versiyonu geliştirilmiştir (Longo vd., 2018). Ulusal alanyazın incelendiğinde iyi oluş (Demirci, Ekşi, Dinçer ve Kardeş, 2017), psikolojik iyi oluş (Telef, 2013), öznel iyi oluş (Tuzgöl Dost, 2005), öznel mutluluk (Akın ve Satıcı, 2011; Doğan & Totan, 2013) ve mutluluk (Demirci & Ekşi, 2018; Doğan ve Akıncı Çötök, 2011; Doğan ve Sapmaz, 2012) başlıkları altında ölçme araçlarının olduğu fakat bu ölçme araçlarının genel olarak iyi oluşu çok boyutlu olarak değerlendirmediği görülmektedir. Diğer taraftan GİÖÖKF'nin ise mutluluk, sakinlik, canlılık, iyimserlik, bağlanma, öz-farkındalık, öz-kabul, öz-saygı, yeterlik, gelişmişlik, amaçlılık, önemlilik, uyumluluk ve ilişkili olma gibi boyutları kapsadığı görülmektedir. Ulusal alanyazın incelendiğinde GİÖÖKF'nin yetişkin bireyler üzerinde geçerlik ve güvenilirlik analizlerinin yapıldığı (Kalafatoğlu ve Balcı Çelik, 2020) fakat üniversite öğrencileri üzerinde böyle bir çalışmanın yürütülmediği belirlenmiştir. Bu bağlamda çalışmada, gerek iyi oluşun belirlenmesine yönelik alanyazında bulunan diğer ölçme araçlarını içine alarak kapsamlı bir değerlendirmede bulunuyor oluşu gerekse kısa bir ölçme aracı olması nedeniyle iyi oluş ile ilgilenen araştırmacılara katkı sağlayacağı düşünülen GİÖÖKF'nin Türkçeye uyarlanması gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı Longo ve diğerleri (2018) tarafından geliştirilen GİÖÖKF'nin Türk kültürüne uyarlanma çalışmasının yapılmasıdır.

YÖNTEM

2.1. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Trabzon Üniversitesi'nde (Hukuk Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İletişim Fakültesi ve İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi) öğrenim gören toplam 468 öğrenci oluşturmuştur. Çalışma grubunun, 306'sı (%65.4) kadın, 162'si ise (%34.6) erkek öğrenciden oluşmuştur. Öğrencilerin yaşları 17 ile 33 (Ort=20.31, Ss= 1.84) arasında değişmektedir. Katılımcılardan %38.2'si (179 öğrenci) birinci sınıfa, %11.1'i (52 öğrenci) ikinci sınıfa, %15.8'i (74 öğrenci) üçüncü sınıfa ve %33.3'ü (156 öğrenci) dördüncü sınıfa devam ettiklerini bildirmişlerdir.

2.2. Veri Toplama Araçları

2.2.1. Kişisel Bilgi Formu

Araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ile çalışmaya katılan bireylerle ilişkin betimleyici bilgilerin elde edilmesi planlanmıştır. Bu amaçla cinsiyet, yaş ve sınıf düzeyinin sorgulandığı ifadeler forma dâhil edilmiştir.

2.2.2. Genel İyi Oluş Ölçeği Kısa Formu

Ölçek, Longo ve diğerleri (2017) tarafından bireylerin iyi oluşlarını tespit edebilmek amacıyla geliştirilen Genel İyi Oluş Ölçeği'nin kısaltma çalışması sonucunda oluşturulmuştur. GİÖÖKF, 65 maddelik Genel İyi Oluş Ölçeği üzerinde yürütülen faktör analizi çalışması sonucunda elde edilen 14 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte "yaptığım her şey değerlidir" gibi beşli Likert tipi on dört madde bulunmaktadır. "1" hiç doğru değil, "5" her zaman doğru şeklinde puanlanmaktadır. GİÖÖKF, genel iyi oluş ölçeğinin 65 maddelik formunda bulunan en iyi psikometrik özelliklere sahip on dört ölçeğin her birinden birer öğeyi seçerek, tekli faktör puanlama yapısını test ederek, iç tutarlılığını ve uzun formula korelasyonlarını test ederek oluşturulmuştur (Longo vd., 2018). 14 maddelik ölçme aracının geçerlik çalışması kapsamında 431 kişilik örneklem gurubu üzerinde birinci düzey doğrulayıcı faktör analizi yapılmış, bu analiz sonucunda tek faktörlü yapının doğrulandığı ifade edilmiştir (χ^2 : 261,76; Sd: 77; CFI: .934; TLI: .922; RMSEA: .090; SRMR: .039). Ayrıca çalışmada faktör yük değerleri (.61 ile .87) arasında değiştiği ifade edilmiştir. GİÖÖKF'den alınan puanlar ile uzun formdan alınan puanlar arasındaki ilişki de incelenmiş ve korelasyon değerinin ($r = .96$) ile yüksek düzeyde olduğu bildirilmiştir. Ölçeğin güvenilirliğine yönelik yapılan iç tutarlık güvenilirliği ise McDonald's omega hiyerarşik (ω_h) katsayısı kullanılarak test edilmiş ve .86 olarak bulunmuştur (Longo vd., 2018).

2.2.3. Yaşam Doyumu Ölçeği

Ölçek, bireylerin yaşamlarından aldıkları doyumları değerlendirmek amacıyla oluşturulmuştur. Ölçek çalışması Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından yürütülmüştür. Yedili Likert tipi olan ölçek beş maddeden oluşmaktadır. Ölçme aracının iç tutarlık katsayısı (α) .87 olarak hesaplanmıştır. Durak, Durak ve Gençöz (2010) tarafından ölçeğin uyarlama çalışması tamamlanmıştır. Uyarlama çalışması sonucunda iç tutarlık katsayısı (α) .81 olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırmadan elde edilen verilere ilişkin iç tutarlık katsayısı ise (α) .82 olarak tespit edilmiştir.

2.2.4. Pozitif –Negatif Duygu Ölçeği

Ölçek, bireylerin olumlu ve olumsuz duygulanımlarını tespit edebilmek amacıyla oluşturulmuştur. Ölçeğin geliştirilme çalışması Watson, Clark ve Tellegen (1988) tarafından yapılmıştır. İki boyuttan meydana gelen ölçek beşli Likert tipi bir ölçme aracıdır. Yürütülen güvenilirlik analizleri sonucunda ölçeğin iç tutarlık katsayısı (α) .85 ve .89 olarak belirlenmiştir. Gençöz (2000) tarafından ölçeğin uyarlama çalışması yapılmıştır. Türk kültürüne yönelik yapılan uyarlama çalışması sonucunda ölçeğin iç tutarlık katsayısı (α) .83 ve .86 olarak bulunmuştur. Bu araştırmadan elde edilen verilere ilişkin iç tutarlık katsayıları hem pozitif duygu için hem de negatif duygu için (α) .77 şeklinde hesaplanmıştır.

2.2.5. İhtiyaç Doyumu Ölçeği

Ölçek, bireylerin ihtiyaç doyumlarını tespit edebilmek için meydana getirilmiştir. Ölçek Deci ve Ryan (1991) tarafından geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçeye uyarlanma çalışması Bacanlı ve Cihangir Çankaya (2003) tarafından yürütülmüştür. Ölçek yedili Likert tipi 21 maddeden oluşan bir ölçme aracıdır. Ölçek ilişkili olma, yeterlik ve özerklik olmak üzere üç alt boyuta sahiptir. Ölçeğin güvenilirliğine ilişkin iç tutarlık katsayıları incelendiğinde ilişki olma alt boyutu için (α) .74, yeterlik için (α) .60, özerklik için (α) .71, ve bütün ölçek için ise (α) .83 olarak hesaplandığı görülmüştür (Bacanlı ve Cihangir Çankaya, 2003). Bu araştırmadan toplanılan

verilere ilişkin ihtiyaç doyum ölçeğinin alt boyutlarından özerklik boyutunun iç tutarlık katsayısı (α) .70, yeterlik boyutunun (α) .63 ve ilişkili olma boyutunun ise (α) .79 olarak bulunmuştur.

2.3. İşlem

GİÖÖKF'nin Türkçeye uyarlanma aşamasında ilk olarak ölçeğin geliştirilme çalışmasını yapan araştırmacılardan izin alınmıştır. Daha sonrasında ölçeğin İngilizce formundan Türkçe formuna çeviri işlemleri, geçerlik ve güvenilirlik analizleri gerçekleştirilmiştir. Öncelikle ölçeğin dil geçerliğini tespit edebilmek amacıyla İngilizceye hâkim psikolojik danışma ve rehberlik alanından üç akademisyen tarafından ölçeğin maddeleri Türkçeye çevrilmiştir. Daha sonra bu çeviri maddeleri değerlendirilerek gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Ölçeğin maddelerinin çevirisi sonrasında iyi oluş ile ilgili çalışma yapan psikolojik danışma alanında iki akademisyen tarafından değerlendirilmesi yapılmıştır. Daha sonra maddeler ölçme ve değerlendirme uzmanı olan iki akademisyen tarafından gözden geçirildikten sonra çeviri işlemleri sonlandırılmıştır. Daha sonra ölçeğin geçerlik ve güvenilirliklerini belirlemek için araştırmacılar tarafından sınıflara gidilerek ders saati içerisinde gönüllük ilkesine dayalı olarak veri toplama işlemleri gerçekleştirilmiştir. Ölçeklerin dersliklerde uygulanması yaklaşık 25 dakika sürmüştür.

2.4. Verilerin Analizi

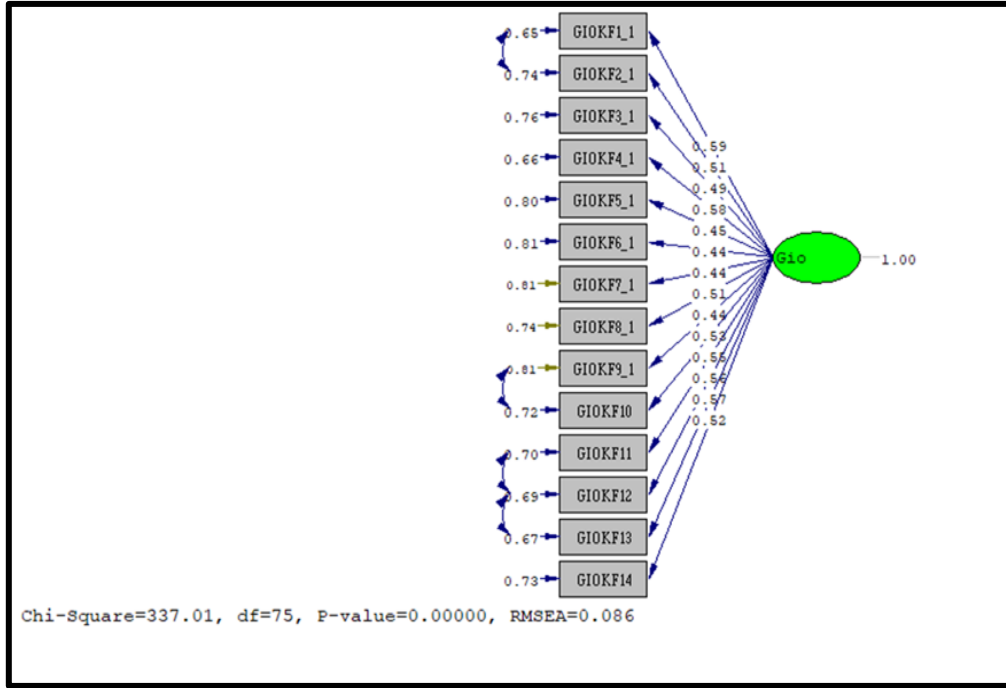
Türkçeye uyarlanan GİÖÖKF'nin yapı geçerliğini değerlendirebilmek amacıyla doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmıştır. GİÖÖKF'nin ölçüt bağımlı geçerlik çalışması kapsamında ise alanyazında güvenilirlikleri daha öncesinde belirlenen Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeği, Yaşam Doyumu Ölçeği ve İhtiyaç Doyum Ölçeği kullanılmıştır. Güvenirlik çalışması kapsamında ise yapı güvenirligi, iki yarı güvenirligi ve iç tutarlık katsayısı incelenmiştir. Ayrıca maddelerin ayırt etme gücünü ortaya çıkarmada her bir madde için alt %27 ve üst %27 grup ortalamaları arasında anlamlı bir fark olup olmadığı da bağımsız örneklem t-testi kullanılarak test edilmiştir.

BULGULAR

Türkçeye çevirisi tamamlanan ölçek 468 üniversite öğrencisine uygulanmıştır. DFA öncesi, veri girişleri kontrol edilmiştir. Daha sonrasında veri seti içerisinde uç değerlerin olup olmadığı incelenmiştir. Veri seti içerisinde uç değerlerin bulunmadığı belirlendikten sonra normallik varsayımı çarpıklık ve basıklık değerleri ile incelenmiştir. Ölçekte bulunan maddelerin çarpıklık değerlerinin -1.01 ile .05 arasında, basıklık değerlerinin ise -.26 ile .74 arasında bulunduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak hem çarpıklık hem de basıklık değerlerinin 2 ile -2 arasında olmasının verilerin normallik varsayımını karşıladığını göstermektedir (George ve Mallery, 2019).

3.1. Yapı Geçerliği Çalışması

Yapı geçerliğini değerlendirmek amacıyla DFA kullanılmıştır. Faktör analizi kestirim tekniği olarak maksimum olasılık tekniği kullanılmıştır. Elde edilen modeli değerlendirmek amacıyla genel model uyum indeksleri incelenmiştir. Uyum indeks değerleri için alanyazında kabul edilen NFI ve CFI için $>.90$, RMSEA ve SRMR için $<.08$ olduğu tespit edilmiştir (Bayram, 2016; Hu ve Bentler, 1999; Kline, 2016; Şimşek, 2007). Bu bilgilere ek olarak RMSEA değeri için 0.08 ile 0.10 arasında bulunan değerlerin vasat uyum verdiği bilgisi de dikkate alınmıştır (Brown, 2015). GİÖÖKF'nin yapı geçerliği için doğrulayıcı faktör analizi Lisrel 8.70 paket programı kullanılarak yapılmıştır. GİÖÖKF'nin DFA sonuçları ve hata varyansları Şekil 1'de belirtilmiştir.

Şekil 1. GIOÖKF DFA Sonuçları ve Hata Varyansları

GIOÖKF'nin doğrulayıcı faktör analizi sonrasında öncelikle faktör yüklerinin anlamlılığı değerlendirilmiştir. Şekil 1'de görüleceği üzere faktörlerin yük değerleri .44 ile .59 arasında bulunmuştur ($p < .01$). Test edilen DFA modelinin uyum iyiliği indeksleri ise kabul edilebilir değerlere sahip olduğu belirlenmiştir. DFA Modeline ait standardize edilmiş faktör yükleri ve açıklayıcılık varyans değerleri Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1. GIOÖKF'na Ait Standardize Edilmiş Faktör Yük ve Açıklayıcılık Varyans Değerleri

Maddeler	λ	R^2
1. Kendimi mutlu hissedirim.	.59	.35
2. Kendimi enerjik hissedirim.	.51	.26
3. Kendimi rahat hissedirim.	.49	.24
4. Kendimi iyimser hissedirim.	.58	.34
5. Aktivitelerimde yaptığım şeylere tüm dikkatimi veririm.	.45	.20
6. Hislerimi önemserim.	.44	.19
7. Kendimle ilgili birçok özelliğimi kabullenirim.	.44	.19
8. Kendimi mükemmel hissedirim.	.51	.16
9. Yaptığım işlerde oldukça yeterliyim.	.44	.19
10. Kendimi sürekli geliştirdiğimi hissedirim.	.53	.28
11. Yaşamımda her zaman bir amacım vardır.	.55	.30
12. Yaptığım her şey değerlidir.	.56	.31
13. Yaptığım şeyler yapmam gerektiğine inandığım şeylerle tutarlıdır.	.57	.33
14. Etrafımdaki insanlara yakınlık hissedirim.	.52	.27

Tablo 1'de yer aldığı üzere, ölçeğin faktör yük değerleri ve DFA modelinde bulunan gözlenen değişkenlerin gizil değişkeni açıklama varyanslarının da ($R^2 = .19$ ile $.35$ arasında)

yüksek oldukları tespit edilmiştir. GİÖÖKF'nin geçerliğini belirlemek için yürütülen DFA sonucunda modele ait uyum indeks değerleri Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2. GİÖÖKF'nin DFA Sonucu Model Uyum İndeksleri ve Değerleri

Uyum İndeksleri	Değerler
Ki-kare/Sd	4.49
NFI	.92
CFI	.93
SRMR	.066
RMSEA	.086

GİÖÖKF'nin yapı geçerliği için yürütülen DFA sonucunda model uyum indeksleri (χ^2 : 337, 01, Sd: 75, χ^2 /Sd: 4,49, NFI: .92, CFI: .93, RMSEA: .086, SRMR: .066) olarak bulunmuştur. Analizler sonrasında modelin uyum indekslerinin kabul edilebilir uyum gösterdiği anlaşılmaktadır (Bayram, 2016; Kline, 2016; Tabachnick & Fidell, 2014).

Yapılan DFA sonucunda maddelere ait standardize çözümlene değerlerinin anlamlılığını belirlemede kullanılan t değerlerinin 8.99 ile 13.75 arasında oldukları ve t değerlerinin bütün maddeler için $p < .01$ düzeyinde anlamlı oldukları tespit edilmiştir. Bu bilgilere ek olarak DFA bulgularında maddelere ait hata varyanslarının .64 ile .81 arasında buldukları belirlenmiştir. Elde edilen bu bulgular sonucunda GİÖÖKF'nin tek boyutlu yapısına yönelik hipotez modelin çalışma grubu üzerinde doğrulandığını göstermektedir. Diğer bir ifade ile 14 maddeden oluşan GİÖÖKF'nin ölçme aracı olarak kabul edilebilir uyum gösterdiği ve üniversite öğrencilerinin iyi oluşunu tespit etmek için uygulanabilir olduğu ifade edilebilir.

3.2. Ölçüt Bağımlı Geçerlik Çalışması

GİÖÖKF'nin ölçüt-bağımlı geçerlik çalışması bireylerin yaşam doyumları, olumlu duygulanımları, olumsuz duygulanımları ve ihtiyaç doyumları puanları arasındaki ilişkiler incelenerek değerlendirilmiştir. Yapılan uygulama sonrasında elde edilen veri setinin normal dağılım sergilediği belirlenmiştir. Değişkenlere ait çarpıklık ve basıklık değerleri ile değişkenler arasında bulunan korelasyon değerleri Tablo 3'de verilmiştir.

Tablo 3. Genel İyi Oluş, İhtiyaç Doyumu, Negatif Duygu, Pozitif Duygu ve Yaşam Doyumu Arasındaki İlişkiler

	X	SS	Çarpıklık	Basıklık	1	2	3	4	5
GİÖÖKF	48.93	7.61	-.39	.96	1				
İDOYUM	104.11	16.41	-.25	.10	.61*	1			
NDUYGU	23.27	6.40	.60	.28	-.34*	-.49*	1		
PDUYGU	35.33	6.14	-.44	.56	.59*	.51*	-.16*	1	
YD	20.42	5.82	.05	-.19	.54*	.57*	-.28*	.35*	1

* $p < .01$; GİÖÖKF: Genel İyi Oluş Ölçeği Kısa Formu; İDOYUM: İhtiyaç Doyumu; YD: Yaşam Doyumu; NDUYGU: Negatif Duygu Alt Ölçeği; PDUYGU: Pozitif Duygu Alt Ölçeği

Yapılan korelasyon analizi sonucunda; genel iyi oluş ile yaşam doyumunu ($r = .54, p < .01$), olumlu duygulanım ($r = .59, p < .01$) ve ihtiyaç doyumunu ($r = .61, p < .01$) arasında pozitif yönde istatistiksel açıdan orta düzeyde anlamlı ilişkiler; olumsuz duygulanım ile ($r = -.34, p < .01$) ise negatif yönde istatistiksel açıdan orta düzeyde anlamlı ilişkisi olduğu tespit edilmiştir.

3.3. GİOÖKF'nin Güvenirlik Çalışması

GİOÖKF'de bulunan tüm maddeler için maddelere ait ortalamalar, standart sapmalar, madde-toplam korelasyon değerleri, alt %27 ve üst %27'lik grupların madde puanları arasında bulunan farkın anlamlılığı için t-testi sonuçları Tablo 4'de verilmiştir.

Tablo 4. GİOÖKF'nin Madde Ortalamaları, Standart Sapmaları, Düzeltilmiş Madde Toplam Korelasyonları ve %27'lik Alt-Üst Grup Farkına İlişkin Bağımsız Gruplar için t testi Sonuçları

Madde No	X	Ss	Düzeltilmiş Madde Toplam Korelasyonu	Madde Çıkarıldığında Cronbach Alpha Güvenirlik Katsayısı	t (Alt %27 Üst %27) (n1=n2=127)
	3.40	.84	.55	.82	13.24*
2	3.23	.93	.47	.83	12.42*
3	3.34	.90	.44	.83	10.49*
4	3.58	.96	.51	.83	12.88*
5	3.49	.98	.40	.83	10.03*
6	4.18	.84	.40	.83	9.19*
7	3.95	.95	.41	.83	10.31*
8	2.79	1.12	.40	.83	11.81*
9	3.26	.87	.50	.83	11.86*
10	3.20	.93	.52	.82	12.93*
11	3.65	1.08	.52	.82	13.33*
12	3.64	1.02	.54	.82	13.31*
13	3.63	.97	.54	.82	13.38*
14	3.57	.97	.45	.83	11.86*

* $p < .01$

Yapı geçerliği çalışması sonucunda tek boyut ve 14 maddeden meydana gelen GİOÖKF'nin madde analizleri yapılarak ölçülmek istenen özelliğe düşük düzeyde sahip olan bireyler ile ölçülmek istenen özelliğe yüksek düzeyde sahip olan bireyleri ayırt edemediği tespit edilmeye çalışılmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde ölçeğin madde-toplam test korelasyon değerleri ($r=.40$) ile ($r=.55$) arasında bulunmuştur. Alanyazın incelendiğinde madde-toplam korelasyon değerlerinin .30'dan yüksek olmasının ölçek maddelerinin geçerli olduğuna yönelik bilgiler verdiği tespit edilmiştir (Field, 2013). Elde edilen değerler incelendiğinde ölçekte bulunan maddelerin geçerliklerinin yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca ölçekte bulunan maddelerin tümünün ölçeğin güvenirlilik düzeyine yönelik pozitif yönde katkı yaptığı ifade edilebilir (Field, 2013). Tablo incelenmeye devam edildiğinde ölçeğin %27 alt ve üst gruplarının madde puanları ortalamaları arasındaki farklara ilişkin t değerlerinin 9.19-13.38 arasında buldukları ve hepsinin de anlamlı oldukları ($p < .01$) görülmüştür. Sonuç olarak ölçek maddelerinin ölçülmek istenen özellik bakımından bireyleri ayırt edebildiği ve ölçme amacına hizmet ettiği söylenebilir.

GİOÖKF'nin güvenirlilik düzeylerini değerlendirmek için iç tutarlık katsayısı, iki yarı test korelasyonu ve yapı güvenirliliği hesaplanmıştır. GİOÖKF'nin iç tutarlık, yapı güvenirliliği ve iki yarı güvenirlilik katsayıları Tablo 5'de gösterilmiştir.

Tablo 5. GİOÖKF'nin İç Tutarlık, Yapı Güvenirliliği ve İki Yarı Güvenirlilik Katsayıları

Ölçek	İç Tutarlık	İki Yarı Güvenirlilik	Yapı Güvenirliliği
Genel İyi Oluş Ölçeği Kısa Formu	.84	.77	.84

Tablo 5 incelendiğinde ölçeğin iç tutarlık katsayısı ve yapı güvenirliği katsayısı (α) .84 olarak belirlenmiştir. Daha sonra ölçeğin iki yarı güvenirliğine bakılmıştır ve iki yarı güvenirliği ($r = .77$) olarak tespit edilmiştir. Alanyazın incelendiğinde, güvenirlik katsayılarının .70 ve üstü olması yeterli olarak değerlendirilmekte (Field, 2013) ve ayrıca .60 ve üstü değerlerin de oldukça güvenilir sonuçlar ortaya çıkardığı da bildirilmektedir (Kalaycı, 2009; Şencan, 2005). Sonuç olarak elde edilen bulgular ölçeğin iyi düzeyde güvenirliğe sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır.

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmanın amacı Longo ve diğerleri (2018) tarafından geliştirilen GİÖÖKF'nin Türkçeye uyarlanma çalışmasının yapılmasıydı. Bu bağlamda ölçeğin yapı geçerliği DFA ile test edilmiş ve GİÖÖKF'nin 14 maddeli orijinal faktör yapısının belirlenen örnekleme doğrulandığı sonucuna ulaşılmıştır. On dört maddeden oluşan GİÖÖKF'nin uyum indekslerinin kabul edilebilir olduğu tespit edilmiştir (Bayram, 2016; Tabachnick & Fidell, 2014). Bu araştırmadan elde edilen sonuçlara bakıldığında GİÖÖKF'nin madde faktör yük değerlerinin .44 ile .59 arasında olduğu, orijinal ölçekte ise bu değerlerin .61 ile .87 arasında olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca bu çalışma kapsamında elde edilen sonuçlara göre ölçeğin iç tutarlık katsayısı .84 olarak hesaplanmıştır. Orijinal ölçeğin ise iç tutarlık katsayısı ise .86 olarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak bu çalışma kapsamında elde edilen araştırma bulgularının orijinal ölçek çalışması bulgularıyla benzerlik gösterdiği söylenebilir.

GİÖÖKF'nin ölçüt bağıntılı geçerlik çalışması sonucunda, genel iyi oluşun yaşam doyumu, pozitif duygulanım ve ihtiyaç doyumu ile pozitif yönde anlamlı ilişkileri; negatif duygulanım ile ise negatif yönde anlamlı ilişkisi olduğu tespit edilmiştir. İlgili alanyazın incelendiğinde araştırmanın sonuçlarıyla benzer özellikler sergileyen başka araştırma sonuçları da bulunmaktadır (Allemand, Hill, Ghaemmaghami & Martin, 2012; Bajaj, Gupta & Pande, 2016; Chan, 2013; Cihangir Çankaya, 2009; Greenglass & Fiksenbaum, 2009; İlhan ve Özbay, 2010; Kalafatoğlu ve Balcı Çelik, 2020; Kiken & Fredrickson, 2017; Siviş Çetinkaya, 2013; Toplu Demirtaş, Kemer, Pope & Moe, 2018). Bireylerin temel psikolojik ihtiyaçlarının yerine getirilmesi onların iyi oluşlarının yükselmesinde etkili faktörlerden birisinin olduğunu ortaya çıkarmıştır. Konu ile ilgili bir çalışmada bireylerin temel psikolojik ihtiyaç doyumlarının yaşam doyumu ve olumlu duygulanım ile pozitif yönde, negatif duygulanım ile negatif yönde ilişkisinin olduğu tespit edilmiştir (Chang, Chang, & Chen, 2018). Aynı zamanda bireylerin olumlu duygulanımlarının ve yaşam doyumlarının artması, ayrıca olumsuz duygulanımlarının da azalmasıyla iyi oluşlarının yükselebileceği düşünülmektedir. Konu ile ilgili yapılan bir çalışmada, bireylerde meydana gelen pozitif durumların, negatif psikolojik durumların oluşmasını engelleyen en büyük faktörlerin başında geldiği bildirilmektedir (Steptoe, O'Donnell, Marmot ve Wardle, 2008). Ayrıca olumlu duygulanımın iyi oluşun ayırt edici bir özelliği olarak görüldüğü ve mutlulukla ilişkili arzu edilen özelliklerin, kaynakların ve başarıların çoğunun nedeni olabileceği de belirtilmiştir (Lyubomirsky, King & Diener, 2005). Bu bağlamda araştırma sonuçları Fredrickson'ın (1998) genişletme ve geliştirme modeli ile de benzerlik göstermektedir. Genişletme ve geliştirme modelinde, olumlu duyguların dikkati genişlettiği, şimdi ve gelecekte ulaşılacak sosyal, fiziksel ve entelektüel kaynakların genişlemesine ve birikmesine kaynaklık ettiği ifade edilmektedir (Fredrickson, Cohn, Coffey, Pek & Finkel, 2008; Johnson, Waugh & Fredrickson, 2010). Ayrıca bu teoriye göre olumlu duyguların bilişten kolayca ayrılmadığı, en azından bazı olumlu duyguların genişletilmiş esnek bilişleri desteklediği ve genişleyen bilişlerle birlikte zamanla bireylerin gelecekteki iyi oluşları için daha kalıcı kişisel ve sosyal kaynaklar elde etmelerine izin verdiği vurgulanmaktadır (Kiken & Fredrickson, 2017).

GİÖÖKF'nin güvenirlik çalışmaları kapsamında yapılan istatistikî analizler sonucunda, ölçeğin madde-test korelasyonu değerlerinin .30 ve daha yüksek oldukları tespit edilmiştir. Alanyazın incelendiğinde ölçek maddelerinin bu değerlerinin geçerliğine kanıt olarak ifade

ediliği görülmüştür (Field, 2013). Ayrıca yapılan madde analizleri sonucunda %27 alt ve üst gruplarının madde puanları arasındaki farklara ilişkin t değerlerinin de anlamlı olduğu görülmüştür. Bu değerler ölçek maddelerinin iyi oluş bakımından bireyler arası farklılıkları ortaya koyabildiğini göstermektedir. Ölçeğin tümüne yönelik iç tutarlık katsayısı ve yapı güvenirliği .84, iki yarı test korelasyonu ise .77 olarak bulgulanmıştır. Elde edilen bulgular ışığında GİÖÖKF'nin iyi düzeyde güvenirliğe sahip olduğu (Field, 2013; Şencan, 2005) ifade edilebilir.

Elde edilen sonuçlara bağlı olarak, GİÖÖKF'nin iyi oluş ile ilgili araştırma yapmayı planlayan araştırmacılar tarafından kullanılacak yeterli düzeyde geçerliğe ve güvenirliğe sahip psikometrik bir ölçüm aracı olduğu söylenebilir. Ancak çalışmayı sınırlandıran birkaç durum söz konusudur. Bu çalışmanın örneklem grubu Trabzon Üniversitesi'nde öğrenim gören 468 üniversite öğrencisi ile sınırlandırılmıştır. Bu sınırlılığın yanı sıra çalışmanın veri toplama araçları Pozitif Negatif Duygu Ölçeği, GİÖÖKF, İhtiyaç Doyumu Ölçeği ve Yaşam Doyum Ölçeği ile sınırlıdır. Bu amaçla ölçeğin gelecekte yapılması planlanan psikometrik çalışmalarının, farklı eğitim düzeyinde bulunan öğrenciler ve eğitim hayatı dışındaki genç yetişkinleri içine alan daha geniş bir örnekleme yinelenmesi önerilebilir. Ayrıca, ölçeğin ölçüt bağıntılı geçerliğini hesaplamada farklı veri toplama araçlarından yararlanılabilir. Bu bilgilerin yanı sıra gelecek dönemlerde iyi oluş ile ilgili yapılması planlanan çalışmalarda iyi oluş ile ilişkisi olabileceği düşünülen başa çıkma öz-yeterliliği, psikolojik sağlamlık, psikolojik esneklik, bilinçli farkındalık ve kendini susturma düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi; bu değişkenler arasındaki ilişkilerde aracı ve düzenleyici değişkenlerin belirlenerek deneysel çalışmaların planlanması önerilebilir. Bu çalışmada GİÖÖKF'nin test tekrar test güvenirlik analizi yapılmamıştır. Yapılması planlanan çalışmalarda ölçeğin test tekrar-test güvenirliğine bakılması önerilebilir.

KAYNAKÇA

- Akın, A. ve Saticı, S. A. (2011). Öznel Mutluluk Ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21, 65–77.
- Allemand, M., Hill, P. L., Ghaemmaghami, P. & Martin, M. (2012). Forgiveness and subjective well-being in adulthood: The moderating role of future time perspective. *Journal of Research in Personality*, 46(1), 32–39. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2011.11.004>
- Bacanlı, H. ve Cihangir Çankaya, Z. (2003). *İhtiyaç Doyumu Ölçeği uyarlama çalışması*, VII. Ulusal Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresinde sunulan bildiri, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Bajaj, B., Gupta, R. & Pande, N. (2016). Self-esteem mediates the relationship between mindfulness and well-being. *Personality and Individual Differences*, 94, 96–100. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.01.020>
- Bayram, N. (2016). *Yapısal eşitlik modellemesine giriş amos uygulamaları*. Bursa: Ezgi Kitabevi.
- Brown, T. A. (2015). *Confirmatory factor analysis for applied research*. New York: The Guilford Press.
- Chan, D. W. (2013). Subjective well-being of Hong Kong Chinese teachers: The contribution of gratitude, forgiveness and the orientations to happiness. *Teaching and Teacher Education*, 32, 22–30. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2012.12.005>

- Chang, W. H., Chang, J. H. & Chen, L. H. (2018). Mindfulness enhances change in athletes' well-being: The mediating role of basic psychological needs fulfillment. *Mindfulness*, 9(3), 815–823. <https://doi.org/10.1007/s12671-017-0821-z>
- Cihangir Çankaya, Z. (2009). Öğretmen adaylarında temel psikolojik ihtiyaçların doyumu ve iyi olma. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(3), 691–711.
- Coffey, J. K., Wray-Lake, L., Mashek, D. & Branand, B. (2016). A multi-study examination of well-being theory in college and community samples. *Journal of Happiness Studies*, 17(1), 187–211. <https://doi.org/10.1007/s10902-014-9590-8>
- Compton, W. C. & Hoffman, E. (2013). *Positive psychology: The science of happiness and flourishing*. Belmont: Wadsworth.
- Deci, E. L. & Ryan, R. (2002). Self determination theory. Web: [http:// psych. Rochester. edu/SDT/ theory. html](http://psych.Rochester.edu/SDT/theory.html) adresinden 5 Aralık 2019 tarihinde ulaşılmıştır.
- Demirci, İ. ve Ekşi, H. (2018). Keep calm and be happy: A mixed method study from character strengths to well-being. *Educational Sciences: Theory & Practice* 18(29) 303–354. <http://doi.org/10.12738/estp.2018.2.0799>
- Demirci, İ., Ekşi, H., Dinçer, D., ve Kardaş, S. (2017). Beş boyutlu iyi oluş modeli: PERMA Ölçeği'nin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirliği. *The Journal of Happiness & Well-Being*, 5(1), 60–77.
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J. & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment*, 49(1), 71–75. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4901_13
- Diener, E., Lucas, R. E. & Oishi, S. (2018). Advances and open questions in the science of subjective well-being. *Collabra Psychology*, 4(1), 15. <doi.org/10.1525/collabra.115>
- Diener, E. & Tov, W. (2012). National accounts of well-being. In K. C. Land, A. C. Michalos and M. J. Sirgy (Eds.), *Handbook of social indicators and quality of life research* (pp. 137–156). New York, NY: Springer.
- Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D. W., Oishi, S. & Biswas-Diener, R. (2010). New well-being measures: Short scales to assess flourishing and positive and negative feelings. *Social Indicators Research*, 97, 143–156. <https://doi.org/10.1007/s11205-009-9493-y>
- Doğan, T. ve Akıncı Çötök, N. (2011). Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formunun Türkçe uyarlaması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(36), 165–172.
- Doğan, T. ve Sapmaz, F. (2012). Oxford mutluluk ölçeği Türkçe formunun psikometrik özelliklerinin üniversite öğrencilerinde incelenmesi. *Düşünen Adam Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Dergisi*, 25(4), 297–304.
- Durak, M., Durak, E. S. & Gencoz, T. (2010). Psychometric properties of The Satisfaction With Life Scale among Turkish university students, correctional officers, and elderly adults. *Social Indicators Research*, 99(3), 413–429. <https://doi.org/10.1007/s11205-010-9589-4>.
- Field, A. (2013). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics*. (4th). London: Sage Publications Ltd.
- Fredrickson, B. L. (1998). What good are positive emotions? *Review of General Psychology*, 2(3), 300–319. <https://doi.org/10.1037/1089-2680.2.3.300>

- Fredrickson, B. L., Cohn, M. A., Coffey, K. A., Pek, J. & Finkel, S. M. (2008). Open hearts build lives: Positive emotions, induced through loving-kindness meditation, build consequential personal resources. *Journal of Personality and Social Psychology*, 95, 1045–1062. <https://doi.org/10.1037/a0013262>
- Gençöz, T. (2000). Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 15(46), 19–26.
- George, D. & Mallery, P. (2019). *IBM SPSS statistics 25 step by step: A simple guide and reference* (15th ed.). New York, NY: Routledge.
- Greenglass, E. R. & Fiksenbaum, L. (2009). Proactive coping, positive affect, and well-being: Testing for mediation using path analysis. *European Psychologist*, 14(1), 29–39. <https://doi.org/10.1027/1016-9040.14.1.29>
- Hu, L. T. & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal*, 6(1), 1–55. <https://doi.org/10.1080/10705519909540118>
- Huppert, F. A. & So, T. T. (2013). Flourishing across Europe: Application of a new conceptual framework for defining well-being. *Social Indicators Research*, 110(3), 837–861. <https://doi.org/10.1007/s11205-011-9966-7>
- İlhan, T. ve Özbay, Y. (2010). Yaşam amaçlarının ve psikolojik ihtiyaç doyumunun öznel iyi oluş üzerindeki yordayıcı rolü. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(34), 109–116.
- Johnson, K. J., Waugh, C. E. & Fredrickson, B. L. (2010). Smile to see the forest: Facially expressed positive emotions broaden cognition. *Cognition and Emotion*, 24, 299–321. <https://doi.org/10.1080/02699930903384667>
- Kalafatoğlu, M. R. ve Balcı Çelik, S. (2020). Genel iyi oluş ölçeği kısa formu'nun Türkçe'ye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *OPUS-Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 15(25), 3633–3653. <https://doi.org/10.26466/opus.644835>
- Kalaycı, Ş. (2009). *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik uygulamaları* (4. Baskı). Ankara: Asil Yayınevi.
- Keyes, C. L. (2002). The mental health continuum: From languishing to flourishing in life. *Journal of Health and Social Behavior*, 43(2), 207–222. <https://doi.org/10.2307/3090197>
- Keyes, C. L., Shmotkin, D. & Ryff, C. D. (2002). Optimizing well-being: The empirical encounter of two traditions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(6), 1007–1022.
- Kiken, L. G. & Fredrickson, B. L. (2017). Cognitive aspects of positive emotions: A broader view for well-being. In M.D. Robinson, M. Eid (eds.), *The happy mind: Cognitive contributions to well-being* (pp.157–175). Cham: Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-58763-9_9
- Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4rd ed.). New York, NY: Guilford Press.
- Linley, P. A., Maltby, J., Wood, A. M., Osborne, G. & Hurling, R. (2009). Measuring happiness: The higher order factor structure of subjective and psychological wellbeing measures. *Personality and Individual Differences*, 47(8), 878–884. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2009.07.010>

- Linton, M. J., Dieppe, P. & Medina-Lara, A. (2016). Review of 99 self-report measures for assessing well-being in adults: Exploring dimensions of well-being and developments over time. *BMJ Open*, 6(7), e010641. <http://doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641>
- Longo, Y., Coyne, I. & Joseph, S. (2017). The scales of general well-being. *Personality and Individual Differences*, 109, 148–159. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.01.005>
- Longo, Y., Coyne, I. & Joseph, S. (2018). Development of the short version of the scales of general well-being: The 14-item SGWB. *Personality and Individual Differences*, 124, 31–34. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.11.042>
- Longo, Y., Coyne, I., Joseph, S. & Gustavsson, P. (2016). Support for a general factor of well-being. *Personality and Individual Differences*, 100, 68–72. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.03.082>
- Lyubomirsky, S., King, L. & Diener, E. (2005). The benefits of frequent positive affect: Does happiness lead to success? *Psychological Bulletin*, 131(6), 803–855. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.131.6.803>
- Ryan, R. M., Huta, V. & Deci, E. L. (2008). Living well: A self-determination theory perspective on eudaimonia. *Journal of Happiness Studies*, 9(1), 139–170. <https://doi.org/10.1007/s10902-006-9023-4>
- Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish: A new understanding of happiness and well-being – And how to achieve them*. London: Nicholas Brealey.
- Sivi Cetinkaya, R. (2013). Turkish college students' subjective wellbeing in regard to psychological strengths and demographic variables: Implications for college counseling. *International Journal for The Advancement of Counselling*, 35(4), 317–330. <https://doi.org/10.1007/s10447-013-9185-9>
- Steptoe, A., O'Donnell, K., Marmot, M. & Wardle, J. (2008). Positive affect, psychological well-being, and good sleep. *Journal of Psychosomatic Research*, 64(4), 409–415. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2007.11.008>
- Şencan, H. (2005). *Sosyal ve davranışsal ölçümlerde güvenilirlik ve geçerlilik*. Ankara: Seçkin Yayınları.
- Şimşek, Ö. F. (2007). *Yapısal eşitlik modellemesine giriş: Temel ilkeler ve LISREL uygulamaları*. Ankara: Ekinoks.
- Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2014). *Using multivariate statistics*. (6th). London: Pearson Education Limited.
- Dogan, T., & Totan, T. (2013). Psychometric properties of Turkish version of the Subjective Happiness Scale. *The Journal of Happiness & Well-Being*, 1(1), 21–28.
- Telef, B. B. (2013). Psikolojik İyi Oluş Ölçeği: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(3), 374–384.
- Toplu Demirtaş, E., Kemer, G., Pope, A. L. & Moe, J. L. (2018). Self-compassion matters: The relationships between perceived social support, self-compassion and subjective well-being among LGB individuals in Turkey. *Journal of Counseling Psychology*, 65(3), 372–382. <https://doi.org/10.1037/cou0000261>
- Tuzgöl Dost, M. (2005). Öznel İyi Oluş Ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3(23), 103–111.
- Waterman, A. S., Schwartz, S. J., Zamboanga, B. L., Ravert, R. D., Williams, M. K. & ... Donnellan, M. B. (2010). The questionnaire for eudaimonic well-being: Psychometric

properties, demographic comparisons, and evidence of validity. *The Journal of Positive Psychology*, 5(1), 41–61. <https://doi.org/10.1080/17439760903435208>

Watson, D., Clark, L. A. & Tellegen, A. (1988). Development and validation of brief measures of positive and negative affect: The PANAS scale. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54(6), 1063–1070. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.54.6.1063>

EXTENDED ABSTRACT

Purpose and Significance

Since ancient times, philosophers have questioned what provides a good life for individuals. In the Confucian ideal, the responsibilities of a person towards others and society lead the features used in defining a good life. In the ideals of Aristotle, happiness is formed by virtuous actions that meet the full spectrum of human potential. In hedonist philosophy, bodily pleasure, along with mental and spiritual pleasure, increase well-being. It appears happiness is expressed in different forms. These expressions may be listed as well-being, psychological well-being, quality of life, subjective well-being, hedonic well-being, emotional well-being, experienced well-being, remembered well-being, evaluative well-being, and eudaimonic well-being. From these concepts, well-being is defined as a person's ability to complete valuable actions and reach a state of being valued.

Though there are different definitions, the importance of well-being has increased in recent years and a range of new psychometric tools have been developed. When the literature is investigated, a study investigated 99 measurement tools involving assessments of well-being designed for general use and revealed how the scale tools reflected different theoretical backgrounds, and the deficiencies surrounding the similarities and differences between the tools. Later, fourteen different and repeating constructs were determined in well-being (happiness, involvement, optimism, calmness, self-acceptance, vitality, self-awareness, purpose, development, self-worth, significance, competence, connection and congruence). As no available tool measured all constructs and only evaluated part of well-being, the multidimensional measurement device of the General Well-Being Scale was developed. This device contained 65 items, so a short form was created. For examination from a comprehensive perspective including other scale tools and to contribute to research with a short measurement device, the GWSSF was adapted to Turkish and investigated for psychometric properties. In this context, the aim of the research is to adapt the GWSSF to Turkish culture and perform validity and reliability analyses.

Method

This research was completed with the screening method from quantitative research. The study group comprised 468 students attending faculties in Trabzon University. Data collection tools included the GWSSF, Life Satisfaction Scale, Positive and Negative Affect Scale and Needs Satisfaction Scale. During adaptation studies, firstly translation was completed. In the second stage, confirmatory factor analysis was performed to test the construct validity. In the third stage, the association with criteria related to well-being was investigated, item analyses were performed and internal consistency coefficient, two half-test correlations and composite reliability levels were investigated to determine reliability. Data were analyzed using SPSS 21.00 and Lisrel 8.71 programs.

Findings

Confirmatory factor analysis for the GWSSF found the tested model had acceptable fit coefficients. The significance of standardized regression coefficients was investigated with factor analysis and the factor load values varied from .44 to .59. Additionally, the explanation of

variance in latent variables represented by the variables observed in the measurement model was understood to be very high ($R^2 = .19$ to $.35$). Criterion-related validity investigated the association with a variety of variables. For general well-being there were positive moderate correlations with life satisfaction ($r = .55, p < .01$), positive affect ($r = .59, p < .01$) and needs satisfaction ($r = .6, p < .01$), while there was a negative moderate significant correlation with negative affect ($r = -.34, p < .01$).

To determine the degree to which items differentiate people in terms of the feature measured and to which the desired feature was measured, item-total correlation values were investigated. The scale had item-total test correlation values from $r = .40$ to $r = .55$. Later, people were grouped as lower 27% and upper 27% according to points and the independent groups t test was performed to determine whether the differences between these groups were significant. The scale items had t values from 9.19 to 13.38 and all were significant. As a result, the scale items differentiate students in terms of well-being; they reveal differences between individuals. Finally, the reliability of the General Well-Being Scale was investigated by calculating the internal consistency coefficient, two half-test reliability and composite reliability coefficients. In reliability analyses, the internal consistency coefficient was $.84$, two half-test reliability was $.77$ and composite reliability was identified as $.84$. When these values are investigated, the scale is very reliable. In conclusion, the 14-item GWSSF is a valid and reliable scale tool to assess well-being of university students.

Discussion and Conclusion

When results are assessed, there were positive associations between general well-being with life satisfaction, positive affect and needs satisfaction and a negative association between general well-being and negative affect. In this context, high positive affect, life satisfaction and need satisfaction of university students means that their well-being is also high. Additionally, in situations with low negative affect in individuals, their well-being may increase. When the literature is investigated, there were positive associations between well-being of university students with life satisfaction and need satisfaction. Stated differently, when the basic psychological requirements of individuals are fulfilled, it is effective on increasing their well-being. In studies, there are positive associations between the basic psychological need satisfaction of individuals with life satisfaction and positive affect, and a negative association with negative affect.

Additionally, in the literature, positive situations occurring for individuals lead the factors preventing formation of negative psychological situations. Positive affect is also a distinguishing feature of well-being and it may be the cause of most features, resources and successes desired in relation to happiness. In this context, the research results are similar to the expansion and development model. In the expansion and development model, positive feelings are stated to expand attention, and act as a source of expansion and accumulation of social, physical and intellectual resources that can be accessed now and in the future. According to this theory, positive feelings cannot be easily separated from cognition, at least some positive feelings support expanded flexible cognition and over time expanded cognitions are stated to permit individuals to obtain more permanent personal and social resources for the future. In conclusion, the GWSSF is a psychometric measurement tool with validity and reliability for use by researchers who wish to study well-being.